

HMN

NATURGAS

5. november 2012

Sagsnr.: 2012100019

Principper for fastlæggelse af distributionstariffer samt betingelser og vilkår for benyttelse af distributionssystem.

I henhold til Lov om naturgasforsyning § 36 a skal Energitilsynet godkende de metoder, der anvendes ved fastlæggelsen af distributionstarifferne.

I det efterfølgende er beskrevet de principper, som HMN Naturgas lægger til grund for udformningen af distributionstarifferne gældende fra 1. januar 2013.

1. Generelt

Distributionstarifferne dækker alle standardydelser leveret af HMN Naturgas. Såfremt en forbruger eller en leverandør ønsker særskilte ydelser, der ligger ud over forpligtelserne i henhold til de gældende distributionsbetingelser og leveringstilsagn, faktureres forbrugeren særskilt for disse ydelser. Prissætningen for disse ydelser sker på grundlag af de omkostninger, der er forbundet med ydelserne, og anmeldes særskilt til Energitilsynet.

Endvidere kan der i forbindelse med tilslutning af nye forbrugere eller opgradering af anlæg hos eksisterende forbrugere opkræves betaling for stikledning eller et investeringsbidrag, såfremt forbrugers forventede (mer)tarifbetaling ikke kan dække de med anlægsinvesteringen forbundne omkostninger inden for den krævede tidshorisont.

Kriterierne for opkrævning af disse bidrag anmeldes ligeledes særskilt til Energitilsynet.

Overordnet er distributionstarifferne fastlagt under hensyntagen til følgende forhold og begrænsninger:

1. Den samlede indtægtsramme for HMN Naturgas
2. Rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier
3. Enkelt og gennemskueligt tarifsysteem
4. Naturgassens konkurrenceevne over for alternative energiformer

HMN Naturgas I/S

www.naturgas.dk

Gladsaxe Ringvej 11
DK-2860 Søborg
Tlf. +45 3954 7000

Vognmagervej 14
DK-8800 Viborg
Tlf. +45 8727 8727

HMN Naturgas I/S

CVR nr.: 32 50 58 21

EAN nr.: 579 000 116 325 9

Nedenfor er de enkelte punkter nærmere beskrevet.

1.1. Den samlede indtægtsramme for HMN Naturgas.

I medfør af Lov om naturgasforsyning § 37 a stk. 2 udmelder Energitilsynet årlige indtægtsrammer for distributionsselskaberne. Indtægtsrammen skal fastsættes under hensyntagen til omkostningerne til lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. De nærmere bestemmelser herfor fremgår af Bekendtgørelse om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionselskaber.

1.2. Tarifferne skal baseres på rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Distributionstarifferne skal i overensstemmelse med § 37 stk. 2 i Lov om naturgasforsyning være rimelige, objektive og ikke-diskriminerende i forhold til de omkostninger, som de enkelte brugere af nettet giver anledning til.

En direkte konsekvens heraf er – jf. lovbemærkningerne til ovennævnte bestemmelse – at distributionstarifferne skal fastsættes uafhængigt af transportafstand ("frimærketarif").

Endvidere skal den enkelte forbruger som minimum dække de omkostninger, som direkte kan henføres til den pågældende forbruger. For at sikre, at også kunder/kundegrupper med et meget lavt naturgasforbrug betaler de direkte omkostninger, som disse kunder/kundegrupper giver anledning til, indføres en fast afgift for alle kunder, der dækker de gennemsnitlige direkte omkostninger til gasmåling, afregning og tilsyn med forbrugernes gasinstallationer i medfør af Gasreglementets bestemmelser.

Det er dog kun en begrænset andel af driftsomkostningerne, der varierer med forbruget, eller kan henføres til den enkelte forbruger

Tilsvarende er det kun en mindre del af anlægsinvesteringerne, som er direkte henførbare. Generelt har forbrugerne været hinandens forudsætning i forbindelse med anlæggelsen af naturgasnettet, hvorfor det ikke er muligt direkte at henføre investeringerne til de enkelte forbrugere. Dog er omkostningerne i forbindelse med anlæggelsen af den enkelte stikledning forbrugerspecifik. Dette er baggrunden for, at kunder med et forbrug under 6.000 m³ skal betale for en stikledning, mens kunder med et højere forbrug kan opkræves et investeringsbidrag, såfremt distributionsbetalingen ikke kan forrente og afdrage stikledningsinvesteringen.

1.3. Enkelt og gennemskueligt tarifsysteem

HMN Naturgas ønsker at anvende et gennemskueligt tarifsysteem, så det er lige-til for den enkelte forbruger med et givet forbrug selv at kalkulere distributionsbetalingen.

Efter HMN Naturgas' opfattelse bidrager et gennemskueligt tarifsysteem til at sikre, at tarifferne er rimelige, objektive og ikke-diskriminerende.

Et gennemskueligt tarifsysteem understøtter ligeledes det liberaliserede naturgasmarked, idet både leverandører og forbrugere umiddelbart har alle nødvendige oplysninger til beregning af distributionsbetalingen.

1.4. Naturgassens konkurrenceevne

Det er en fordel for alle forbrugere, at distributionsnettet udnyttes effektivt, således at flest muligt bidrager til at dække de generelle omkostninger. Ud fra dette hensyn bør alle forbrugere, der blot bidrager marginalt til dækningen af de generelle omkostninger, tilsluttes. Kriteriet skal dog sammenholdes med det foranstående, nemlig at tariffbetalingen for identiske forbrugere skal være den samme.

Af det foranstående fremgår, at en mindre del af driftsomkostningerne og anlægsinvesteringerne er direkte henførbare, hvorfor HMN Naturgas finder, at distributionsselskaberne har væsentlige frihedsgrader ved fastlæggelsen af distributionstarifferne.

HMN Naturgas forsøger derfor at fastlægge distributionstariffer, som gør anvendelsen af naturgas konkurrencedygtig i forhold til alternative energiformer. Dette sikrer efter HMN Naturgas' opfattelse den bedste udnyttelse af distributionssystemet, og dermed at tarifferne bliver lavest mulige for naturgasforbrugere samlet.

Hensynet til konkurrenceevnen tilsiger, at distributionstariffen på nuværende tidspunkt i væsentligt omfang bør være volumenafhængig, idet det afspejler prisforholdene for alternative energiformer.

Forskel i prisstruktur for de forskellige energiformer betyder, at der kan være behov for tariffjusteringer af hensyn til konkurrenceevnen for enkelte eller alle forbrugergrupper. Det er således ikke givet, at den tarifstruktur, som vurderes optimal i en periode, også vil være optimal i en efterfølgende periode.

2. Konkret tarifudformning

Ovenstående kriterier betyder, at HMN Naturgas med virkning fra 1. januar 2013 har udformet distributionstariffen med en fast årlig afgift for alle kunder

og en volumenbaseret bloktarif, hvor tariffen trinvist reduceres i takt med et øget forbrug, men således at alle betaler den høje tarif for de første kubikmeter.

Størrelsen af tarifferne og mængdeintervallerne baserer sig på en vurdering af naturgassens konkurrenceevne, dvs. en vurdering af disse forbrugergruppers alternative energiomkostninger sammenholdt med, at det samlede provenu fra distributionstariffen skal svare til indtægtsrammen.

Udformningen af distributionstariffen som en bloktarif betyder, at:

- Alle kunder betaler samme pris for de første kubikmeter. En forbruger med et årligt forbrug på 5 mio. m³ betaler på denne måde samme distributionstarif pr. m³ naturgas for de første 75.000 m³, som en villakunde betaler for sit forbrug pr. m³, dvs. en lige behandling af kunderne.
- Større forbrugere oplever en faldende marginalpris på transport af naturgas. Det afspejler, at de afholdte investeringer pr. afsat m³ generelt falder med størrelsen af forbruget. En direkte funktionel sammenhæng mellem investering og årlig afsætning kan dog ikke gøres gældende.
- Bloktariffen er udtryk for, at en i princippet trinvist stigende ”fast” betaling indregnes i den variable tarif. Ved indregning i den variable tarif undgås den trinvist stigende faste betalings ulemper i form af, at enkelte kundegrupper fravælger naturgas, fordi forbrugerens med en fast betaling finder naturgas ikke-konkurrencedygtig i forhold til alternativet.
- Større forbrugere betaler via bloktariffen en trinvist stigende ”fast” afgift, der stiger med størrelsen af det årlige forbrug. Det hænger omkostningsmæssigt sammen med, at distributionsselskabets omkostninger til tilsyn m.v. stiger med stigende kapacitet på installationen.

Det afgørende ved tarifudformningen er, at tariffen opfattes som konkurrencedygtig af det størst mulige antal kunder.

Nedenstående regneeksempel illustrerer bloktariffens virkemåde og viser den samlede og den gennemsnitlige distributionsbetaling for kunder med et årligt forbrug på henholdsvis 2.000 m³ (typisk villakunde), 500.000 m³ (mindre fjernvarme-/kraftvarmeværk eller erhvervskunde) og 12 mio. m³ (stor erhvervskunde/kraftvarmeværk):

Tabel 1: Eksempler på distributionsbetaling

Distributionsbetaling 1. jan. 2013 - 31. dec. 2013 (ekskl. moms)			
Årligt forbrug	2.000 m³	500.000 m³	12 mio. m³
Fast afgift	300	300	300
Trin 1: 0 – 75.000 m ³	1.156	43.350	43.350
Trin2: 75.000 – 150.000 m ³		25.500	25.500
Trin 3: 150.000 – 300.000 m ³		31.500	31.500
Trin 4: 300.000 – 35 mio. m ³		30.000	1.755.000
Trin 5: > 35 mio. m ³			
Samlet distributionsbetaling - kr.	1.456	130.650	1.855.650
Gennemsnitspris	0,728	0,261	0,155